

NE GRE ZA SMER, AMPAK SLOG

| Sonja Šmuc

Po začasnih volilnih izidih sodeč se je zgodil zasuk v levo. Kakšne spremembe pričakujete v gospodarstvu?« je bilo prvo vprašanje, ki mi ga je zastavila novinarka malo po sedmi uri, ko so se v nedeljo zaprla volišča.

Zanimivo vprašanje. Toda kaj sploh je levo? Kdo zna opisati razlike med levim in desnim blokom, med tako imenovano kontinuiteto in pomladniki? Razlike naj bi bile v nekakšni ideologiji, ki družbi posamezne stranke, v samih političnih programih pa gre prej za odtenke, kot za pomembno drugačne poglede.

»Tu med gospodarstveniki (op.p. pogovor je potekal v Klubu CD, kjer je volilne rezultate spremljala gruča managerjev) je bilo čutiti kar nekaj olajšanja,« je bilo naslednje vprašanje.

Morda je bilo sproščenih obrazov res kar nekaj. V zraku je bilo čutiti: »Čas je za spremembo.« Ista krilatica je pred štirimi leti prinesla politični preobrat, ki je najprej ohromil gospodarski stan, ker ni vedel, kaj naj pričakuje, po napovedih številnih reform, pa je ta ista množica s precej odobravanja pričakovala prve rezultate. Toda reforma se je pokorila glasu ulice in od velikih sistemskih sprememb ni ostalo veliko, zato pa so toliko bolj vsakdanje postale menjave vodilnih direktorjev. V Cankarjevem domu je bilo kar nekaj takih, ki so štiri leta spali z glavo na tnalu. »A vi ste se pa obdržali?« sem vprašala enega med njimi, ki, mimogrede, zadnja leta dosega lepe dobičke. V smehu mi je odgovoril: »Štiri leta so me menjavali, a tistega, ki so ga želeli dati na moje mesto,

Foto: Maja J. Poročnik

Janša ni prenašal.« In tako je ostal.

»Kaj bi morala biti ključna naloga nove vlade?«

Glede tega ni dileme. Brez penozov ni muzike. Od konkurenčnosti Slovenije bo odvisno, koliko glasbe si bomo lahko privoščili. Davčni sistem je pomemben mehanizem uravnavanja skoraj česarkoli. Slovenija potrebuje takega, ki bo nagrajeval in spodbujal podjetnost in inovativnost, ne pa obravnaval podjetja kot svoje finančne talce. Da bi država dosegla kakšen dolgoročni cilj, bo morala tudi skozi davčno prizmo razmi-

šljati kot partnerica podjetjem, ne pa kot rubežnik in prerazporejevalec ustvarjenega. Želimo prožen trg delovne sile, varčno državo brez nesmiselnih administrativnih ovir, gospodarsko diplomacijo, ki bo v oporo interesom slovenskega gospodarstva, in umik državnega vpliva iz podjetij, da se lahko razvije zdrav, pregleden in razumljiv način korporativnega upravljanja. Pričakujemo tudi več posvetovanja v času nastajanja gospodarske zakonodaje in ekonomskih ukrepov, da bi lahko imeli ti pozitiven učinek.

Predvsem pa si gospodarstvo želi drugačen političen slog vodenja. Brez paranoje pred tistimi, ki niso 'iz našega tabora', brez maščevalnosti in izkoriščanja pozicij za obračunavanje s preteklostjo, brez delitve na naše in vaše, ampak na sposobne in nesposobne. Zadnja štiri leta so izstrelila na površje kar nekaj uspešnih managerjev in odločnejših direktorjev državnih uradov. Izjemna škoda bi bila, če bi politika na ta mesta zopet nastavila brezzobe tigre.

Politiki, ki jim bo dano, da usmerjajo državo naslednja štiri leta, ne smejo pozabiti, da v nedeljo niso dobili mandata, da bi nam vladali, temveč da bi nam služili. Povezovalna politika, s katero so nas prepričevali zadnje tedne – če je ne bodo zaslepili žarometi moči –, lahko naredi veliko dobrega za Slovenijo. Preprosto premalo nas je, da bi se šli otroške igrice.

Pred nami pa so štiri zahtevna leta. Pot do uspešne Slovenije pa pelje samo preko konkurenčnega gospodarstva. Kmalu bomo videli, kako povezovalna in izvirna bo nova politika do starih gospodarskih vprašanj. ■